

РЕШЕНИЕ

№ 892

гр. София, 16.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8948** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП - С., чрез процесуален представител, срещу Решение № 189216/09.08.2019 г., постановено по НАХД № 62/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 4^{-ти} състав, с което е отменено Наказателно постановление № F403217/17.12.2018 г., издадено от директора на О. „К. село“, при ТД на НАП – С.. С постановлението, на [фирма] са наложени четири имуществени санкции, всяка в размер на 500 лв., на основание чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, за извършено нарушение по чл. 125, ал. 5 от същия закон – неподаване в 14-дневен срок на четири броя Справки-декларации по ЗДДС, ведно с отчетните регистри, за всеки един от данъчните периоди м.м. 04, 05, 06, 07, 08. 2018 г.

С жалбата се твърди неправилност на въззивното решение, като се оспорва заключението на Съда за маловажност на случая. В съдебно заседание касаторът, посредством юрисконсулт поддържа жалбата и искането за отмяна на решението, като претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът не е представляван в съдебното заседание. С писмен отговор и с допълнително представена молба е заявено оспорване на касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е основателна, а въззивното съдебно решение неправилно.

Безспорно е установено след проведеното съдебно следствие, че [фирма], като регистрирано по ЗДДС лице е било задължено да подаде, съответно в срок до: 14.05.2018 г., 14.06.2018 г., 14.07.2018 г. и 14.08.2018 г. СД по ЗДДС за данъчните периоди м.м. 04, 05, 06, 07, 08.2018 г. Справките – декларации било подадени от задълженото лице едва на 17.08.2018 г. и то след получаване на покана от орган по приходите за явяване в офиса на ТД на НАП - С., с цел съставяне на АУАН. След като е приел за установено и доказано извършването на нарушение и на законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност, съставът на районния съд е преценил, че се касае за малозначително деяние или (понеже не е конкретизирано) за такова с явно незначителна степен на обществена опасност, позовавайки се на чл. 9, ал. 2 НК.

Мотивите на Съда в подкрепа на този извод не се споделят от касационната инстанция. Процесните, четири на брой административни нарушения не може да бъдат квалифицирани като „маловажен случай“, по смисъла на чл. 28, ал. 1 ЗАНН.

Маловажност на административно нарушение като процесното, не може да бъде обосновавана с довод, че ако „администрацията“ бе реагирала своевременно, вероятно нарушението „е щяло да бъде само едно“. С разпоредбите на чл. 125, ал. 5 ал. 1 ЗДДС са регламентирани задължения за регулярно подаване (за всеки данъчен период) на СД, съставена въз основа на отчетните регистри (дневник за покупките и дневник за продажбите), независимо от наличието или липсата на сделки. Със сигурност, при наличие на формалните основания да претендира приспадане на ДДС [фирма] не би пропуснало срока за подаване на СД. Нормата на чл. 179 ЗДДС санкционира бездействие, по отношение задължението, регламентирано с чл. 125, ал. 5, вр. ал. 1. Според указанията, дадени с Постановление № 10/28.09.1973 г. на Пленума на ВС, „при определяне на административните наказания следва да се изхожда от повишените изисквания за строго спазване на законността и обезпечаване на правилното и ефективно функциониране на държавното управление, като се преценява тежестта на конкретното нарушение...“. ЗДДС урежда обществените отношения, свързани (най – общо) с облагането с данък върху добавената стойност, който е косвен, многофазен и некумулятивен данък. Охраняваните със ЗДДС обществени отношения са с висока степен на обществена значимост, доколкото са свързани с облагането с ДДС на данъчно задължените субекти, във връзка с осъществяваната от тях независима икономическа дейност. Като е достигнал до противоположен извод съставът на районния съд е постановил материално

незаконосъобразно решение, което подлежи на отмяна.

Отмяната на въззивното решение обуславя основателност на претенцията на касатора за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 80 лева.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 189216/09.08.2019 г. по НАХД № 62/2019 г. на Софийския районен съд, НО, 4^{-ти} състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от директора на О. „К. село“, при ТД на НАП – С. НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № F403217/07.12.2018 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати в полза на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: